

Biblijny spacer po Mszy Świętej – E. Sri,

Inicjatywa Ewangelizacyjna WEJDŹMY NA SZCZYT, Częstochowa, 2022

10 – Ewangelia

Docieramy do momentu w liturgii, kiedy wszystko się zmienia. Zwróć uwagę na tę szczególną chwilę. Wraz z rozpoczęciem tego czytania wszystko staje się inne.

Kapłani, służba ołtarza i wszyscy zgromadzeni wierni okazują większy szacunek i cześć wobec głoszonego słowa niż wcześniej podczas odczytywania innych fragmentów Pisma Świętego.

Ten szczególny szacunek pojawia się nie bez przyczyny.

Wprawdzie całe Pismo Święte jest natchnione przez Boga, ale Ewangelie zajmują szczególnie ważne miejsce. „Są one bowiem głównym świadectwem życia i nauki Słowa Wcielonego, naszego Zbawiciela”¹.

Kolejność poszczególnych obrzędów Mszy Świętej odzwierciedla ten szczególny charakter Ewangelii. Głęboki szacunek dla niej wyraża się na kilka sposobów.

➤ Postawa stojąca

Po pierwsze wstajemy, aby powitać Jezusa, który za chwilę będzie głoszony w słowie Bożym. Postawę stojącą przyjmowali Żydzi, kiedy Ezdrasz czytał wobec nich księgę Prawa (por. Ne 8,5).

Nie stoimy, słuchając pierwszego i drugiego czytania ani psalmu responsoryjnego.

To właśnie teraz, stojąc, **przyjmujemy należyłą postawę pozwalającą nam przygotować się do słuchania słów, które Jezus wypowie do nas w Ewangelii.**

Powstając, oddajemy Mu należną cześć i wyrażamy gotowość, by Go słuchać.

„Alleluja”, które wypowiadamy lub śpiewamy, jest radosnym zawołaniem pochodzącym z języka hebrajskiego, które oznacza tyle co: „chwalmy Jahwe” lub „chwalmy Pana”².

Zwrot ten znajdziemy na początku i na końcu wielu psalmów (np. w Psalmach 104-106; 111-113; 115-117; 146-150).

W ten sposób aniołowie w niebie wychwalali Boga za Jego zbawcze dzieła i oznajmiali ludowi przyjście Chrystusa podczas godów Baranka (por. Ap 19,1-9).

¹ Dei verbum, 18

² Radosnego „Alleluja” nie usłyszymy w pokutnym okresie Wielkiego Postu. W tym czasie używa się innych aklamacji: „Chwała Tobie, Słowo Boże” i „Chwała Tobie, Królu Wieków”

Owo radosne uwielbienie jest najlepszym sposobem, by przywitać Jezusa, który przychodzi do nas w słowach Ewangelii.

➤ **Procesja**

Podczas śpiewu „Alleluja” kapłan lub diakon rozpoczyna procesję przy ołtarzu – bierze on z ołtarza ewangeliarz i niesie go na ambonę, skąd będzie odczytywana Ewangelia.

Towarzyszą mu ministranci niosące świece i kadzidło, jeszcze dobitniej podkreślając doniosłość tego, co za chwilę ma się wydarzyć.

Nieprzypadkowo, procesja nie poprzedza pierwszego, drugiego czytania, ani psalmu. Rytuał ten pozwala natomiast przygotować się na spotkanie w słowach Ewangelii.

➤ **Modlitwa kapłańska**

Aby należycie przygotować się do świętej posługi, jaką jest odczytywanie Ewangelii, kapłan przy ołtarzu modli się szeptem słowami: „**Wszchemogący Boże, oczyść serce i usta moje, abym godnie głosił Twoją świętą Ewangelię**” (jeżeli Ewangelię ma odczytać diakon, kapłan wypowiada podobną modlitwę w jego imieniu na początku procesji).

Modlitwa ta jest nawiązaniem do historii proroka Izajasza, którego wargi musiały zostać oczyszczone, zanim mógł głosić Izraelowi słowo przekazane mu przez Boga. Gdy anioł dotknął jego warg płonącym węglem, grzechy Izajasza zostały mu odpuszczone i został powołany, by rozpocząć swoją prorocką misję (por. Iz 6,1-9).

Procesja nie towarzyszy pierwszym dwóm czytaniom ani nie odbywa się podczas odśpiewywania psalmu. Kapłan lub diakon wypowiada uroczystą modlitwę jedynie przed odczytaniem słów Jezusa zawartych w Ewangelii.

➤ **Znak krzyża**

W dalszej kolejności następuje krótki dialog: „**Pan z wami**” – „**I z duchem twoim**”.

Kapłan lub diakon zapowiada konkretne czytanie, np.: „Słowa Ewangelii wg św. Jana” – i czyni znak krzyża na czole, ustach, piersi i na samej księdze.

Również wierni wykonują „potrójny” znak krzyża. Czyniąc ten gest, uświęcamy nasze myśli, słowa i uczynki, powierzając je Bogu i prosząc Go, by słowa Ewangelii na zawsze pozostały w naszych myślach, na naszych ustach i w naszym sercu.

▪ Spotkanie z Jezusem

Wszystkie te obrzędy – wstawanie, Alleluja, procesja ze świecami i kadzidłem oraz potrójny znak krzyża – dają nam wyraźnie do zrozumienia, że zbliżamy się do szczególnie ważnego momentu podczas Mszy Świętej, który rozpoczyna się wraz z pierwszymi słowami odczytywanej Ewangelii.

Czytania z Ewangelii nie są jedynie historiami z przeszłości i dawnymi wspomnieniami o Jezusie.

Ponieważ całe Pismo Święte jest tekstem natchnionym, więc i Ewangelie stanowią słowa samego Boga, który opowiada o życiu Chrystusa.

Kościół naucza, że „**gdy w Kościele czyta się Pismo Święte, sam Bóg przemawia do swego ludu, a Chrystus, obecny w swoim słowie, zwiastuje Ewangelię**”³.

Wraz z odczytaniem Ewangelii żywy Jezus staje się dla nas jeszcze bardziej obecny.

Nie jesteśmy jedynie widzami, którzy zasiadają w kościelnych ławach i słuchają o tym, co Jezus powiedział albo uczynił w zamierzchłych czasach, kiedy chodził po Palestynie.

To, czego słuchamy, nie jest medialnym reportażem o Jezusie, ani wykładem o słynnym przywódcy religijnym z I wieku.

Przez święte i natchnione słowa Ewangelii Chrystus zwraca się osobiście do każdego z nas.

Nie tylko więc słyszymy o Jezusie, wzywającym ludzi do nawrócenia i naśladowania Go, ale możemy usłyszeć, jak Chrystus mówi do nas: „**Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie**” (Mt 4,17).

Nie tylko słyszymy o Jezusie, który przebacza kobiecie przyłapanej na cudzołóstwie, ale i **do nas** Jezus mówi: „**I ja cię nie potępiam. Idź i nie grzesz więcej**” (J 8,11).

Ewangelia jest kulminacyjnym punktem liturgii słowa i zasługuje na szczególną uwagę.

Widzimy już, w jaki sposób liturgia przygotowuje nas, byśmy mogli ze szczególną czcią wysłuchać słów Chrystusa. **Warto tę praktykę przelożyć na nasze codzienne życie.**

Sięgając po Ewangelię w codziennej modlitwie, pozwalamy, by życie Jezusa kształtowało nasze życie.

³ Ogólne wprowadzenie do mszału rzymskiego, 29, wyd.3, Pallotinum, Poznań 2006

Taka modlitwa może przyjmować różne formy.

- ❖ Wystarczy, że przyjdziemy na Mszę kilka minut wcześniej i zapoznamy się z tekstem Ewangelii na dany dzień.
- ❖ Ewangelia może stać się częścią naszego codziennego pacierza.
- ❖ Warto rozmawiać o ewangelicznych przypowieściach z rodziną i przyjaciółmi.
- ❖ Jeździsz na co dzień ze swoją rodziną na Mszę Świętą? Niech jedno z was odczytuje w samochodzie fragment Ewangelii przeznaczony na dany dzień, tak aby wasze dusze już wówczas karmić słowem Bożym.

Podpowiedziałem wam tylko kilka pomysłów na to, w jaki sposób można czytać Ewangelię, by przygotować się na szczególne spotkanie z Jezusem w Eucharystii.

Jednym z najlepszych pomostów, pozwalających przełożyć treść Ewangelii i pozostałych czytań na nasze życie, jest następna część Mszy Świętej, a więc homilia.